

MINEWAKAN

ČASOPIS SKAUTEK A SVĚTLUŠEK 6. ODDÍLU SV. JANY Z ARCU, STŘEDISKO POLÁRKA KROMĚŘÍŽ

NOVÝ VZOR
Z BUŽÍREK

PŘÍLOHA!!!
BAREVNÉ
BUŽÍRKY

BULVÁR

ORBIS
2006

TIP NA
VÝLET

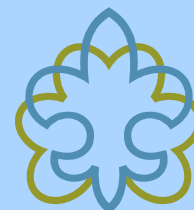
RUDOLF
PLAJNER

POHÁDKA

PÍSNÍČKA
Z TÁBORA

VÝSLECH
ÚČASTNÍKŮ JOTI

Tento výtisk patří:

...skauting pro život

3. číslo (listopad), 5. ročník. Vychází měsíčně.
Náklad 35 výtisků. Uzávěrka tohoto čísla:
30.10.2005 Uzávěrka příštího čísla: 27.11.2005

Drahé sestřičky, rodičové a jiní příznivci našeho časopisu, s listopadem přichází samozřejmě i další číslo Minewakanu. Na co se podívat? Ti, kteří se neúčastnili JOTI si můžou přečíst názory těch, kteří poštěstí měli v reportážním výslechu. Velmi důležitou část zdravotní, a to masáž srdce, na vás čeká v Buď připravena. Rozhodně tuto rubriku neopomínejte! Ten, kdo ví, jak na to, může zachránit druhému život. Nikdy nevíte, kdy vás taková situace potká. V zamyšlení najdete příběh o moudrém starci a další úkol. Pro nejmenší je tu opět pohádka a až rodičům dojde fantazie, kam jet na výlet, tak vám Markýza poradí jedno zajímavé místočko. Písnička je tentokrát táborová, aby jste ji nezapomněli. Bulvární redakce přináší další šokující odhalení a můžete se naučit šmodrchat nové náramky z bužírek. Určitě jste si také všimli, že listopadové vydání obsahuje přílohu, to abyste si to mohli hned vyzkoušet!)

Také bych se s vámi chtěla podělit o radost z toho, že jsem udělala čekatelské zkoušky – to je první stupeň čekatelského vzdělávání – čili něco miň než vůdce:) No a taky bych chtěla podotknout, jak se mi vyplatilo to, že jsem na kurzu dělala prezentaci našeho časopisu, protože mi hodně pomohlo u zkoušky ze zdravotní to, že jsem s sebou Minewakan měla a přečetla si rubriku Buď připravena, takže vidíte, jak je to užitečné! Možná, že právě tato část není vaše neoblíbenější, ale jak jste sami třeba při simulace na táboře poznali, je to potřeba!

Další věc, kterou mám na srdci, je celoroční soutěž. Rozhodla jsem se totiž změnit pravidla. Odpovídat může kdokoli a kdykoli a o konečném výsledku rozhodne součet bodů. Zapojilo se totiž opravdu málo lidí, ale chci dát šanci všem! Úkol v tomto čísle najdete na poslední straně.

Poslední věc, ke které bych vás chtěla vybídnout nebo která by mohla být předmětem k přemýšlení se tak trochu týká skautského zákona a slibu, a to službě vlasti. Každý z nás může slovo vlast vnímat trochu jinak – městečko, ve kterém žijí, lidé, se kterými žijí, příroda, Země apod. Teď bych se ale chtěla zastavit u našeho státu, České republiky.

Jak jistě víte, 28. října byl státní svátek. Někteří tušíte, že to bylo výročí založení samostatného Československého státu. O tomto svátku jsem zrovna byla v Brně. Když jsem se procházela čtvrtí plnou starých vilek a domů, povšimla jsem si, jak sem tam mezi podzimními stromy vykukuje červená, modrá nebo bílá barva. Na hodně domech totiž vysela státní vlajka a mírně se vlnila ve vánku. Přála bych vám to vidět, jak krásně to toho odpoledne vypadalo. Potom mě napadlo, proč my doma vlastně taky nevyvěšujeme vlajku? V poslední době jdou vlajky totiž vidět maximálně tak, když je fotbalové nebo hokejové mistrovství. A tak si říkám: „Není to škoda?“ Myslím, že každý, kdo se cítí aspoň trochu vlastenecky, by mohl vlajku na domě vyvěsit. Co vy na to? Není to nic těžkého. Co kdybychom to příští rok zkusili? Já do toho jdu určitě!

Vaše šéfredaktorka Mumínek

Úvodník	1
Obsah, Oddílový oznamovatel, Okénko pro rodiče	2
Reportáž - JOTI	3
Buď připravena	5
K zamyšlení	7
Kdo to byl Rudolf Plajner?	8
Akce - Orbis	9
Pánská jízda	11
Pohádka	12
Tip na výlet	13
Pro volné chvíle – bužírky	14
Wow!	15
In!	15
Vysmátá stránka	16
Písnička, Sudoku	17
Konečník, Oslavenci, Celoroční soutěž, Řešení minulého Sudoku	18

ODDÍLOVÝ OZNAMOVATEL

V listopadu se bude konat velká celostředisková hra v ulicích města Kroměříže. Přesný termín bude znám po oddílové radě, která proběhne 3. 11.

OKÉNKO PRO RODIČE

V říjnu jsme strávily víkend na chťě ve Starých Hutích a skautky se zúčastnily JOTI – Jamboree on the internet – setkání skautů z celého světa na internetu. Zážitky, postřehy a názory dětí na akci si můžete přečíst na stranách 3 a 4.

Jak se líbilo JOTI?

Dovolila jsem si listopadovou reportáž udělat formou výslechu účastníků JOTI. Ptala jsem se na 5 otázek:

1. Překvapilo tě JOTI něčím?
2. Jakým jazykem jsi komunikovala?
3. S kým sis povídala?
4. Píšete si ještě?
5. Myslíš, že má tato akce smysl?

1. Překvapilo mě, že tam nebyli skoro žádní skauti z USA, ale naopak z těch zemí, od kterých bych to moc nečekala (Čína, Kamerun...)
2. Hlavně anglicky, ale i francouzsky a česko-polsky:)
3. Chvilkově jsem si psala s brazilcem (Danilo), Indonésanem (Randi), Polkou (Ania), a Chorvatem (Dampas), který po mě chtěl, abych se vyfotila, jak držím

papír s jeho jménem, že soutěží, kdo bude mít víc fotek od skautů z jiných zemí. Tím bychom se mohli na příští rok inspirovat!

4. Doted si píšu s Hannette Kamerunu - po pár mailech jsem zjistila, že je jí 41, což mě dost překvapilo. Je moc milá a píšeme si dál - ve francouzštině:) Dozvěděla jsem se, že tam spolupracují s UNICEFem a starají se o děti, jejichž rodiče umřeli na AIDS. Taky si píšu se 14-letou Kamilou z Polska. Ona mi píše polsky, já jí česky a bezvadně si rozumíme! Doufám, že ještě napíšu se zpožděním ti, které jsem oslovila.

5. Určitě to stojí za to! Podle mě je strašně obohacující mít kamaráda z jiné země nebo kontinentu, dozvíte se taky, jak tam skautují, (což může být inspirací) a procvičíte si cizí jazyk nebo se naučíte pár slov z nějakého "neznámého" jazyka. Pokud jste se letos do JOTI nezapojili, určitě do toho jděte příště! A ještě jedna rada: nestyďte se někoho oslovit, nemáte co ztratit, jedině získat!

Andílek

1. Tím, co tam padalo za hlášky.
2. Jenom česky!
3. S Elveerou.
4. Ne.
5. Abychom se dozvěděli něco o těch druhých - jak vedou oddíl apod.

Ghaalyn

1. Ani ne. Trochu nepřehledné, ale vzhledem k tomu, že jsme se k tomu dostali půl hodiny před odchodem nebyl zážitek tak dobrý.
2. Anglicky, česky, ufounsky.:)
3. S jakýmsi Lemonem a s gazelama.
4. Ne, ale mám jeho mail.
5. Má. Seznámit se s novými skauty a dozvědět se něco nového ze světa.

Alík

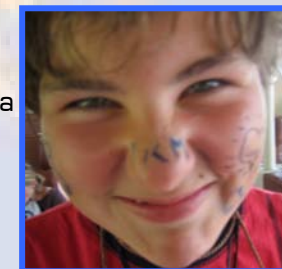

1. Ne.
2. Česky.
3. S gazelami a s nějakými neznámými jedinci.
4. Ne.
5. Dozvědět se něco o jiných skautech.

Modrásek

1. Ani ne.
2. Česky, anglicky.
3. S holkama s družiny, s Vojtou 23 a s cizinkami a cizincem.
4. Ne, bylo to jednorázně.
5. Ano, Abychom se seznámili s novými skauty.

Brouček

1. Na přání Koblížka neuveřejněno.
2. Česky.
3. Na přání Koblížka neuveřejněno.
4. Naštěstí ne!
5. Myslím že ne, pokud si nedáme e-mail.

Koblížek

MASÁŽ SRDCE

Jak nejlépe zjistit, zda zraněnému tluče srdce?

- pohmatem alespoň dvěma prsty na krční tepny, procházejí krkem po obou stranách hrtanu
- toto pozorování se provádí alespoň 10 sekund
- postižený má bledou až bílou barvu

Jak se dělá masáž srdce?

- postiženého položit na záda na tvrdou podložku
- přiložit nejdříve dva prsty na mečikovitý výběžek hrudní kosti
- k nim přiložit ruce rovnoběžně složené na sebe
- prsty se nedotýkají hrudníku
- lokty jsou napnuté stisky jsou prováděny kolmo k postiženému
- rytmicky stlačovat hrudník asi 80 až 100 krát za minutu (včetně vdechů)
- u dětí stlačovat 100 až 120 krát za minutu (včetně vdechů)
- každé stlačení by mělo být plynulé
- po každém zatlačení oddálit lehce ruce z oblasti hrudní kosti, aby se hrudník mohl vrátit do výchozí polohy
- ruce ale jen povolit, nezvedat z hrudníku, aby zůstal kontakt s místem stlačování a nemusel se hledat znovu
- pravidelně kontrolovat tep, pokud je hmatný a pravidelný, zastavit masáž
- pokračovat až do obnovy životně důležitých funkcí nebo do příchodu lékařské pomoci

Jak vypadá masáž srdce spojená s umělým dýcháním?

- masáž srdce je vždy spojena s umělým dýcháním
- pokud je záchránce sám, je nejlepší střídat přibližně 15 stlačení hrudníku s dvěma umělými vdechy
- u dětí 5 stlačení na 1 dech (dítě od osmi let je zde bráno jako dospělý)
- u novorozenců jsou doporučena 3 stlačení na 1 dech
- při vdechování nezapomenout na záklon hlavy postiženého a pevné stisknutí nosních dírek
- pravidelně kontrolovat tep na krčních tepnách
- pokud zjistíte tep, okamžitě přestaňte dělat masáž
- pokud postižený nedýchá, pokračovat jen v umělém dýchání

A pokud jsou záchránci dva?

- jeden provádí umělé dýchání a druhý masáž srdce
- 2 umělé dechy na 15 stlačení hrudní kosti
- záchránce, který provádí masáž, stlačuje hrudník v rovnoměrném rytmu s frekvencí 80 - 100 stlačení za minutu
- druhý záchránce pozoruje stlačování hrudníku a vždy zařadí za každým patnáctým stlačěním dva umělé dechy
- druhý záchránce také po každých 2 až 3 minutách kontroluje tep na krčních tepnách

Jeden skautský vedoucí se zastavil za velmi starým a velmi moudrým mužem. Jeho tvář byla vrásčitá a klouby už neohebné, avšak v očích mu stále ještě svítila mladá svěžest.

„Řekni mi,“ začal onen skautský vedoucí, když ho stařec posadil nad sklenku vína, „co tě na lidech nejvíce překvapuje?“

Po chvíli ticha moudrý muž odpověděl: „To, že je nudí být dětmi, a tak pospíchají, aby dospěli. A když jsou už dospělí, tak zase touží být dětmi...“

„A dál?“ vyzvídal skaut.

„Překvapuje mě, že ztrácejí zdraví, aby vydělali peníze, a pak utrácení peníze za to, aby si dali do pořádku své zdraví. Překvapuje mě, že se natolik strachují o to, co se stane zítra, že zapomínají na to, co mají udělat dnes. Vlastně tak nežijí ani pro dnešek ani pro budoucnost. Překvapuje mě, že žijí, jako by nikdy neměli umřít. A pak umírají, jako kdyby nikdy nežili.“

„Víš, rád bych tohle všechno vysvětlil těm, o které se v oddíle starám,“ řekl skautský vedoucí, „chtěl bych, aby byli na světě šťastní. Aby je ostatní měli rádi...“

„Nikoho nemůžeš donutit, aby je miloval,“ usmál se stařec, „můžeš jen dovolit, aby je druzí měli rádi. Tím, že si je nebudeš přivlastňovat, že pochopíš, že je tvým úkolem je dovést k tomu, aby si dokázali správně poradit **bez tebe**. Chceš, aby je lidi měli rádi... Víš, jak poznáš opravdového přítele? Je to ten, kdo o tobě ví všechno, zná všechny tvé špatné stránky, a přesto tě má rád.“

„Víš,“ zeptal se opět skaut, „myslím, že je důležité dětem vysvětlit, že peníze nejsou všechno, že svoje štěstí si za prachy koupit nemohou.“

Stařec usrl vína: „Bohatý není ten, kdo má nejvíc, ale kdo potřebuje nejméně. Já nepotřebuji drahé auto a luxusní dům k tomu, abych šťastně dožil svůj život. Opakuj svým skautům, že nejcennější není to, co v životě mají, ale **koho** mají...“

„To sami poznávají, když pracují v družině. V čemkoli, co dělají, v jakékoli hře jde přece o týmovou práci. Nejen o to být první...“

Starý muž pokýval hlavou: „Skauting by je měl vést k tomu, že není dobré se porovnávat s druhými. Někdo může na sobě pracovat více než jiní a být stále pozadu. Co však dělá člověka dobrým, je **snaha se sebou něco dělat**. I když se výsledky hned nedostavují...“

Když se pak loučili, řekl onen moudrý muž jen jako mimochodem ještě ve dveřích: „Ani ve tvém oddíle nemohou být vztahy mezi skauty vždycky ideální. Už je, že trvá jen pár vteřin zranit nebo urazit druhého člověka, ale dát to pak dohromady může být pak záležitost i několika měsíců nebo let. Už je, že mají odpouštět. Nestačí, aby jim jejich chyby odpustili druzí, oni sami to musí dokázat...“ Pak se usmál: „Dneska už jsme kecali dost... Přijď zas.“

Boyda

DOMÁCÍ ÚKOL:

Stařec v našem příběhu byl opravdu moudrý a řekl věci, nad kterými stojí zato se zamyslet. Do svého skautského deníku si zapiš jeho věty, které se ti nejvíce líbí, orámuj je červeně a přines ukázat na schůzku.

RNDr. Rudolf Plajner

- 5. dubna 1901 se narodil v Prostějově Rudolf Plajner, jediný syn ze sedmi dětí
- V létě 1912 se stal jedním z 13ti účastníků prvního skautského tábora, který vedl A.B. Svojsík a který se konal nedaleko hradu Lipnice. Spolu s Plajnerem tam byl i básník Jiří Wolker.
- 29. března 1920 byl udělen poprvé zlatý stupeň odznaku Za čin junácký za záchranu tří tonoucích dětí. Zachránce byl skaut, devatenáctiletý student Rudolf Plajner.
- 12. března 1939 po rezignaci pplk. Vlčka byl jmenován velitelem Junáka prof. Bohuslav Řehák a Dr. Rudolf Plajner náčelníkem junáckého kmene.
- 29. března 1968 se konalo historické obnovující setkání skautů a skautek z celé republiky v sále Domoviny v Praze - Holešovicích. Na závěr jednání obnovil náčelník Junáka br. Plajner jménem všech členů slib věrnosti republice.
- 23. června 1987 zemřel náčelník Československého Junáka br. RNDr. Rudolf Plajner. Pohřeb se konal 30. června v malé obřadní síni krematoria v Praze - Strašnicích za účasti asi dvaceti skautů. Na jeho přání byl totiž pohřeb utajen.
- První ke zlaté barvě březového lístku (12.stupeň) dospěl roku 1987 dr. Rudolf Plajner - náčelník a „táta“ všech československých skautů.
- V Červenec 2003 byl RNDr. Rudolfu Plajnerovi propůjčen řád Bílého Lva Verča

Na fotkách vidíte pozdrav z pomníku na sv. Hostýně, kam se chodí každoročně Plajnerův memoriál a autogramiádu, když „Táta Plajner“ navštívil středisko Polárka v roce 1946. V příštím čísle se dovíte o této návštěvě více.

Orbis 2006

8. Středoevropské Jamboree
Mnoho kultur - jeden svět

Co?

Orbis 2006 je v pořadí již 8. středoevropské jamboree. Navazuje na slovanská jamboree.

Kdy?

Od soboty 29. července do neděle 6. srpna 2006.

Kde?

Tábořiště se nachází poblíž Brna na louce v Mariánském údolí, které bezprostředně navazuje na CHKO Moravský kras.

Proč?

Protože je to skvělá možnost seznámit se s novými lidmi, poznat okolní kultury, pobavit se, procvičit se v cizím jazyce, poslechnout skvělé kapely, navštívit mezinárodní skautská muzea, něco nového se naučit...

Pro koho?

Pro všechny skauty a skautky ve věku 12-17 let. Plánujeme účast až 3 000 skautů a skautek z velké části Evropy.

ORBIS 2006 je mezinárodní setkání, kam jsou zváni skauti z celé Evropy, hlavně země sousedící s naší republikou - Slovensko, Polsko, Německo, Rakousko - dále pak Maďarsko, Albánie, Bosna a Hercegovina, Bulharsko, Estonsko, Chorvatsko, Jugoslávie, Litva, Lotyšsko, Makedonie, Moldávie, Slovinsko, Rumunsko, Ukrajina a Holandsko.

Názor:

Loni jsem byla na Tatratoru 2004 – to bylo 7. středoevropské jamboree na Slovensku. Akce tohoto typu vám dají možnost si najít nové přátele, ať už zahraniční, tak i české, dále je tu spousta aktivit, které byste si těžko někde jinde vyzkoušeli – adrenalinové, turistické, ekologické, tvořivé, pohybové, intelektuální, společenské a mnoho dalšího. Pokud na tuto akci pojedete, tak se určitě nebudete nudit. Spí se ve stanech, jídlo bývá v ceně. Přes den máte možnost si vyzkoušet nepřeberné množství činností, kterých je tolik, že byste je těžko stihli za celý ten týden. Večer bývají diskotéky, koncerty, čajovny, tančírny...No, prostě si můžete užívat dle libosti. Pro závisláky byl na Tatratoru i internetový stan s nepřetržitým provozem. Byl tam i bar (samozřejmě nealko), obchůdky se suvenýry, skautská muzea, stánky na swopping – vyměňování krojových součástí. Doporučuji jet na Orbis všem, kdo zapadají soběkové kategorie. Starší se mohou v servis týmu podílet na přípravě. Jazyková bariéra nevádí – oficiálním jazykem akce bude čeština a angličtina. Pokud se jedná o komunikaci mezi účastníky, tak i když jsou vaše jazykové znalosti chabé, pak se nebojte, protože se určitě nějak domluvíte, věřte mi! A v tom je taky to kouzlo.

Mumínek

Cena celé akce je **60 € / 1700 Kč** při úhradě poplatku v plné výši **do 30.4.2006** (70 € / 2000 Kč při úhradě poplatku v plné výši do 31.5.2006, 80 € / 2300 Kč při úhradě poplatku v plné výši do 15.7.2006).

V ceně je zahrnuto

- **ubytování**
Účastníci budou rozděleni do 7 subcampů, kde budou spát ve vlastních stanech.
- **hygiena**
K dispozici samozřejmě budou umývárky (sprchy, WC).
- **strava (snídaně, svačina, oběd, večeře)**
Strava bude zajištěna od 29.7. (sobotní snídaně) do 6.8. (nedělní snídaně). Pití bude k dispozici ihned po vašem příjezdu.
- **program**
Zajištění hike, ticket a plaza activities, atelierů ...
- **ceny**
Účastníci dostanou upomínkové předměty. Ti houževnatější budou moci získat odborku ORBIS 2006.

Pánská jízda

aneb novinky z páteho oddílu

Uplynul měsíc, a tak jsem musel zase rychle něco nasmolit, teda sesmolit.

Začnu asi tím, že o víkendu 15. a 16. října proběhlo JOTI. Pátý a šestý oddíl se sešel v učebně CZŠ v sobotu ve 14.00 hodin. Postupně jsme se začali přihlašovat a stahovat si programy a když jsme byli hotoví, tak nám spadl internet. Pak už to ale šlo bez problémů, a tak jsme si i trochu „pokecali“, asi do pěti.

Další akcí bylo Polsko, do kterého se jelo o podzimních prázdninách. Z příprav se nám dochovala Martřánková hláška.

Na oddílovce Mita vypráví, co si mají kluci vzít: „Kluci, vemte si menší batoh (příruční) a velkou krosnu na ostat....“ – „Miro, Miróóó!“ překřikuje ho Martan. „Máme si vzít jídlo?“ – „jo, na pátek jo, jinak je zajištěný.“ Odpoví Mira. „A jéje, no tak to abych si vzal hodně chleba s kmínkem, jinak vám to tam zaprdím!!!!“

Vojta

Uřvanec

Na skříně v obývacím pokoji stálo malé černé rádio. Bylo docela chytré. Umělo povídat o těch nejzajímavějších věcech v životě, vypravovat podivuhodné příběhy a vždycky znalo ty nejnovější zprávy. Vyznalo se také v krásných uměních: hrálo na trumpetu, na klavír a buben a zpívalo překrásné milostné písně. Umělo tiše mluvit, tiše muzicírovat, ale nejraději řvalo a muzicírovalo docela nahlas. A to dělalo většinou tak často, že mu hrozně ochraptěl hlas. Ano, odnaučilo se tiše mluvit i klidně muzicírovat. Ať se namáhalo sebevíc, už se mu to nepodařilo. Umělo dělat jen rámus. Proto mu všichni říkali „Uřvanec“ a jen málokdy někdo otočil knoflíkem, aby se od něj nechal pobavit. I když se teď moc snažilo přilákat lidi tou nejdivočejší muzikou, řev byl pro všechny příliš silný.

Jednou k němu přišla malá Lída a řekla: „Zahraj mi, prosím tě, Hajaju, ale docela potichu, protože můj malý bratříček už spí.“ Malé černé rádio si vymyslelo nejhezčí hajajový příběh a šeptalo ho malé Lídě docela potichu do ouška. Lída vedle rádia spokojeně usnula. Od té chvíle přicházela Lída každý den, aby si nechávala šeptat do ucha příjemné, klidné hajajové příběhy od malého černého rádia.

Tak a teď se zkus zamyslet. O čem tento příběh byl? Je v něm nějaké ponaučení? Nechováš se někdy taky jako rádio z příběhu? Často se nám stává, že se naporujeme a vychloubáme a myslíme si, že tak nás budou mít ostatní rádi, protože nás budou obdivovat za to, kvůli čemu se naporujeme. Ale tak to většinou nebývá. Lidé o chlubitce nestojí, to pak takový chlubitce dopadne jako to černé rádio – všichni o něj ztratí zájem. Zkus se také nenaporovat a poslouchej ostatní, co potřebují, o co stojí... Třeba tak budeš mít více kamarádů.

Připravila Kecka a Mumínek

NOVÝ HRÁDEK

Tentokrát zavítáme blíže, a to do Národního parku Podyjí na jihu Moravy. Slibuji, že vás nečekají žádné morbidní historky.

Nový hrádek je zřícenina vypínající se na ostrohu, který ze tří stran obtéká řeka Dyje. Moravský markrabě a bratr Karla IV. Jan Jindřich jej v roce 1358 získal a nechal ho přestavět na lovecký zámek. Poté se v jeho vlastnictví vystřídaly spousty šlechtických rodů a nakonec ho po první světové válce získal Klub českých turistů, který ho opravil a dokonce v něm vybudoval byt pro hajného. Ten si zde zřídil malou restauraci a měl neustále plno. Zlí jazykové tvrdí, že to nebylo kvůli úrovni poskytovaných služeb, ale protože měl krásnou dceru. Jisté však je, že čepoval pivo jako křen, protože tatíci z šest kilometrů vzdálené vesnice neváhali posílat své děti se džbánem.

V dobách komunistického režimu byl přístup k Novému hrádku zakázán, protože pod ním protéká řeka Dyje, která tvoří hranici s Rakouskem. Někteří návštěvníci by mohli návštěvy hradu využít k útěku na Západ, a to se komunistům nelíbilo. Pod Novým hrádkem na Dyji bylo také devět mlýnů, které komunisté vybombardovali, aby neskýtaly útočiště uprchlíkům. Po pádu komunistického režimu byl Nový hrádek znovu otevřen veřejnosti.

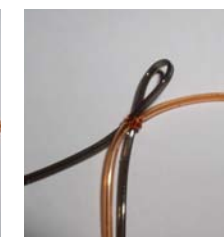
Nový hrádek se skládá ze dvou hradů, do nichž vstoupíte po kamenném mostě klenoucím se nad hlubokým příkopem. Na nádvoří si prohlédnete zbytky obytných budov a také se můžete rozhodnout, zda si hrad prohlédnete sami anebo s průvodcem. Určitě využijte služeb průvodce, který vám poví zajímavosti o hradě i zdejší flóře a fauně. Tak například kolem hradu rostou stromy, jejichž míza v teple kvasí a opilý hmyz pak nalétává na stěny hradu jako kamikadze. Také si povšimněte zdí - naši předkové si na nich nechali záležet, místy mají šířku 7 metrů. Určitě vylezte na zbytky hradní věže, která skýtá nádherný výhled na okolní krajinu. Je jí kaňon řeky Dyje, která se zde zatáčí ve třech meandrech, člověku se zdá, že vedle sebe tečou tři řeky. Meandry Dyje se staly osudnými mnoha lidem, kteří prchali na Západ před komunisty. Přebrodili řeku a dostali se do bezpečí do Rakouska, přebrodili podruhé a byli zpět v Československu, kde na ně už čekala připravená pohraniční stráž, která jim nasadila železka. Tím se však neznepokojte a vychutnejte si výhled na porostlé svahy řeky a na její modře se lesknoucí hladinu.

Jak se tam dostat: Autobusem ze Znojma směrem do Vranova nad Dyjí, vystupte v Lukově a vydejte se po zelené značce asi 4 km. Nový hrádek je otevřen od května do srpna každý den od 10 do 18 hodin a v září o víkendech.

Markýza

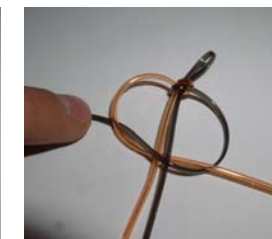
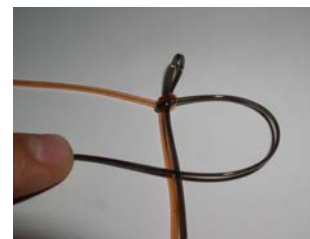
NOVÉ NÁRAMKY – BUŽÍRKY

Udělej na jedné přeložené bužírce uzel druhou bužírkou a rozděl si provázky jako na obrázku – aby uprostřed byly dvě různé a po stranách zbývající

Přelož levý volný konec přes dva uprostřed a druhý volný konec přes něj překříž, podvlékni pod prostředními a provleč přes volný na druhé straně. Pořádně utáhni.

Tak pokračuj střídavě na obou stranách a pořádně utahuj. Zachvíli bude náramek hotový!

Pozor, pozor, máme velmi závažnou zprávu, naši chlapi se stali závislími!!

Wow!

Jejich závislost se jmenuje Kofola. Tato droga se projevuje tím, že chlapi doprovází holky, které se k tomu vždy jen tak náhodně připlou, domů.

Evža se přiznala naší bulvárové redakci, že podlehla tlaku veřejnosti a konečně si pořídila zelené gatě!!! (dodává k tomu, že se skutečně jedná o barvu syntetickou a nikoli o přírodní ? plíseň)

Už je naprosto jisté, že citlivější povahy by si na sobotu 26. 11. měly opatřit velkou zásobu kapesníčků, protože Honza Souček do toho prásknul!! Každopádně naše redakce mu do dalšího života přeje hodně lásky, zdraví, brzo holčičku (ať je nás víc) a samozřejmě spoustu exkluzivních (nejen svatebních) drbů.

Na víkendovce se ukázalo, že s Andílkem se nemusíme bát vůbec žádných úchyláků, protože Eda je správný muž a má v kapse vždy ostrý nůž! V souvislosti s Andílkem doporučujeme ještě jednu webovou adresu: www.andil.wz.cz

Maruška po celou dobu svého života trpí zatměním mozku, a tak náš skautský doktor Šotek, který již poznal, že je Máří nemocná, se rozhodl pro její osvětlení velkou žárovkou, kterou jí věnoval po zbytek jejího života.

Na závěr bychom Vás chtěly vyzvat, milé drbny a drbničky, abyste povzpomínali na své vánoční trapasy a nehody, sepsaly je a hodily do minewakanové schránky. Určitě se nebojte a něco pikantního nám na sebe práskněte!!

Vaše bulvárová redakce!

Vysmátá stránka

KAPKA POEZIE...

Kočka

Do pastičky na myši,
dala hlavu kočka,
nevidí a neslyší,
vytekla jí očka.

Mami mami ! Dnes mě jeden muž v tramvaji oslovil.
A co ti řekl ?
Uhni, krávo!

Hladí si těhotná blondýnka před zrcadlem břicho:
"Doufám, že je to moje!"

Proč Somálci neznají slepice?
Protože se žádná nestihne vylihnout z vajčka.

U doktora:
"Pane doktor, může desetiletá holčička otěhotnět?" ptá se malý Pepíček.
"Nemůže," odpoví mu doktor.
"Vyděračka!"

DO PROTOKOLU UVEĎTE: ZAPALOVÁNÍ PRDŮ V POSTELI.

Malý Pepíček doma zvedne telefon, chvilku něco povídá a pak jde za tatínkem:
"Volal Jirkův táta, že mu máš dát opsat můj domácí úkol, až ho spočítáš."
Učitelka se ptá ve škole žáků, jak se vyrábí elektrina.
Pepíček Kalianků se hlásí: "Prosím, elektrina se vyrábí v chlívě!" "Jak jsi na to přišel, Pepíčku?"
"No, když minule vypnuli elektrinu, tatínek křičel: "Co tam ty svině s tou elektrinou zase dělaj?!?"

DO AFRIKY (Radůza)

^CČáry, máry, ^GHonzo, vstávej ^Blodě a ^Fpiráti
^CČtyři sloni ^Gnezahálej, ^Ami dřív než se ^Gnaši
 vrátí
^CPojď Afriku ^Gobjedem, ^Bsnad to stihnem
^Gis před ^Cobědem ^GB^F

Enky Benky, sejdeme se u trafiky
 Poplujeme, co by ne, ábr fábr domine
 Jukneme se na bizony, Honzo vstávej, čtyři
 sloni

Zalepíme v lodi díru, poplujeme do Alžíru
 tohleto zná každéj správnej námořník
 Chopíme se bystře vesla, kdyby nás loď
 neunesla
 Že prej voda v moři je slaná, Tak díky!

^CČáry, máry, Honzo, vstávej lodě a piráti
 Čtyři slonin nezahálej, dřív než se naši vrátí
 Pojď Afriku objedem, snad to stihnem před
 obědem

Zalepíme v lodi díru, poplujeme do Alžíru
 ,tohleto zná každéj správnej námořník
 Chopíme se bystře vesla, kdyby nás loď
 neunesla
 Že prej voda v moři je slaná, Tak díky!

Cukr, káva, limonáda, před pikolou, za
 pikolou
 Honzo vstávej čtyři sloní, čaj rum, bum bum
 zapij kolou

Nikdo tady nesmí stát nebo dál už nebudu už
 Nikdo tady nesmí stát nebo dál už nebudu už
 hrát!

Prostřední řádek vylustěného
 Sudoku dávejte do schránky,
 Mumínkovi nebo pošlete na:
 608933825 nebo
 Arthea@post.cz
 Šťastlivcem z minulého čísla se
 stala opět **Andílek** a může si
 přijít k Mumínkovi pro cenu.

SUDOKU 3

	8	5				2	1	
	9	4		1	2			3
			3			7		4
5		3	4		9			
	4		2		6		3	
			1		3	9		7
6		8			5			
1			8	4		3	6	
	2	7				8	9	

OSLAVENCI Svátek slaví

Narozeniny slaví

11.11. Alička 7 let 19.11. Suša
 25.11. Kaka a Mumínek

SUDOKU 2

8	3	9	6	5	7	2	1	4
6	7	2	9	4	1	5	8	3
1	5	4	8	3	2	9	6	7
5	4	1	2	8	3	7	9	6
2	8	7	4	9	6	3	5	1
9	6	3	7	1	5	4	2	8
7	1	8	3	2	9	6	4	5
3	2	5	1	6	4	8	7	9
4	9	6	5	7	8	1	3	2

SOUTĚŽ

Pozor! Změna pravidel! Soutěže se mohou
 účastnit všichni, ať už se v průběhu zapojili či ne. Na
 minulou otázku mi odpověděla Verča a Markýza, které
 dostávají body Dále oceňuji snahu u Třeštidla, Sušenky a
 Kecky, které sice nic nenašly, ale aspoň se snažily.

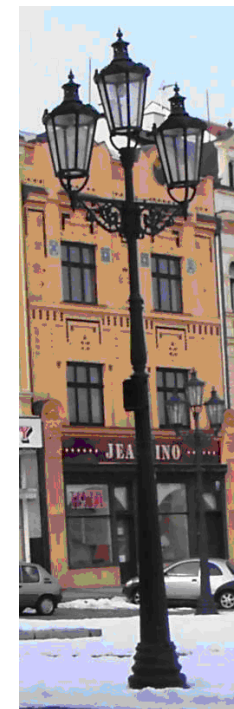
Nebojte se, že byste nakonec byly odbyty jen
 nějakou čokoládou, ceny budou opravdu hodnotné!

Zapojte se všichni, vřdyt' to zatím byly jen ty starší
 z vás, přece je nenecháte vyhrát!:]

No a další úkol na tento měsíc je následující:

Zjistěte, kolik je na Velkém
 náměstí lamp – takových těch na
 stojanu, co mají 3 nebo 5 lucerniček,
 pod kterými jsou růžové květiny. Takže
 hurá do města a počítat!

Toto je fotka v zimě jedné z nich, takže malá
 nápověda:]

KONEČNÍK

Na závěr bych vás ráda vyzvala k přispívání do časopisu, protože bez
 příspěvků by tento časopis nemohl fungovat, takže úkol do příště –
 Andílkovo okénko, Úlet, Bulvár.....

Vaše šéfredaktorka Mumínek

Redakce: Mumínek, Markýza, Herkules, Verča, Máří, Andílek, Kecka, Vojta,
 PeP. Všem patří poděkování, stejně tak i všem fotografům, kteří poskytli svá díla.